EUROPEISKA (OR. en)

NOT **LIMITE**

från:	Generalsekretariatet
till:	Delegationerna
Föreg. dok. nr:	5064/3/07 REV 3 COPEN 2
Ärende:	Rådets rambeslut om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende frihetsstraff eller frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa domar i Europeiska unionen

Vid mötet den 15 februari 2007 enades rådet (rättsliga och inrikes frågor) om en allmän riktlinje om rambeslutet om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende frihetsstraff eller frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa domar i Europeiska unionen.

Arbetsgruppen för straffrättsligt samarbete och RIF-råden fortsatte behandlingen av förslaget och slutförde arbetet med det till förslaget bifogade intyget samt formuläret för underrättelse till den berörda personen.

Den slutliga texten efter dessa diskussioner återges i bilaga I till denna not. Det uttalande från rådet som infördes i samband med återanpassningssyftet i detta rambeslut återges i bilaga II till denna not.

Texten till förslaget är föremål för parlamentsreservationer från DK/IE/NL/UK/SE.

_____

RÅDETS RAMBESLUT 2005/.../RIF

av den

om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende frihetsstraff eller frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa domar i Europeiska unionen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA RAMBESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 31.1 a och 34.2 b,

med beaktande av initiativet från Republiken Österrike, Republiken Finland och Konungariket Sverige,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[1], och

av följande skäl:

(1) Europeiska rådet i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 ställde sig bakom principen om ömsesidigt erkännande, som bör bli en hörnsten i det rättsliga samarbetet på såväl det civilrättsliga som det straffrättsliga området inom unionen.

(2) Den 29 november 2000 antog rådet, i enlighet med slutsatserna från Tammerfors, ett åtgärdsprogram för genomförande av principen om ömsesidigt erkännande av domar i brottmål[2] och förordade därvid en utvärdering av behovet av moderna mekanismer för ömsesidigt erkännande av domar om frihetsberövande som vunnit laga kraft (åtgärd 14) samt en utvidgning av principen om överförande av dömda personer till att omfatta personer med hemvist i en medlemsstat (åtgärd 16).

---

[1] EUT ...
[2] EUT ...

(3) Haagprogrammet för stärkt frihet, säkerhet och rättvisa i Europeiska unionen[3] förutsätter att medlemsstaterna fullföljer åtgärdsprogrammet, särskilt i fråga om verkställande av frihetsstraff.

(4) Samtliga medlemsstater har ratificerat Europarådets konvention av den 21 mars 1983 om överförande av dömda personer. Enligt denna konvention kan överförande för vidare verkställighet av påföljd endast ske till den stat där personen är medborgare och endast med den dömdes och de berörda staternas samtycke. Tilläggsprotokollet till denna konvention av den 18 december 1997, enligt vilket en överföring på vissa villkor får ske utan personens samtycke, har inte ratificerats av samtliga medlemsstater. Inget av instrumenten innehåller någon grundläggande skyldighet att ta emot dömda personer för verkställighet av straff eller åtgärder.

(5) Förbindelserna mellan medlemsstaterna, vilka präglas av ett särskilt ömsesidigt förtroende för de övriga medlemsstaternas rättssystem, gör att den verkställande staten kan erkänna beslut som fattas av den utfärdande statens myndigheter. Man bör därför överväga att vidareutveckla det samarbete som föreskrivs i Europarådets instrument om verkställighet av domar i brottmål, särskilt när EU-medborgare (...) har blivit föremål för en brottmålsdom och dömts till ett frihetsstraff eller en frihetsberövande åtgärd i en annan medlemsstat. Trots att den dömda personen måste ges tillfredsställande skydd, bör det inte längre vara nödvändigt att han eller hon medverkar i förfarandet genom att alltid ge sitt samtycke för att en dom skall kunna översändas till en annan medlemsstat för erkännande och verkställighet av den ådömda påföljden.

(5a) (...)

(5b) Detta rambeslut bör genomföras och tillämpas på ett sådant sätt att det går att respektera de allmänna principerna om jämlikhet, rättvisa och rimlighet.

---

[3] EUT ...

(6) (...)

(6a) Artikel 3a.1 c innehåller en bestämmelse som ger utrymme för skönsmässig bedömning och gör det möjligt att i andra fall än dem som omfattas av punkt 1 a och b översända intyget och domen till exempelvis den stat där den dömda personen är medborgare eller den stat där den dömda personen bor och varit stadigvarande lagligt bosatt i minst fem år och kommer att få behålla sitt permanenta uppehållstillstånd i.

(6b) I de fall som avses i artikel 3a.1 c omfattas översändandet av intyget och domen till den verkställande staten av samråd mellan de behöriga myndigheterna i den utfärdande och den verkställande staten. De berörda myndigheterna bör beakta omständigheter som till exempel vistelsens längd eller annan anknytning till den verkställande staten. Om den dömda personen kan komma att överföras till en medlemsstat och ett tredjeland enligt nationell lagstiftning eller internationella instrument, bör de behöriga myndigheterna i den utfärdande och den verkställande staten i samråd överväga om verkställighet i den verkställande medlemsstaten förbättrar den sociala återanpassningen i högre grad än verkställighet i tredjelandet.

(6c) Genom verkställandet av påföljden i den verkställande medlemsstaten bör utsikterna för den dömda personens sociala återanpassning öka. När den behöriga myndigheten i den utfärdande staten skall förvissa sig om att påföljden, genom att verkställas av den verkställande staten, främjar syftet att underlätta den dömda personens sociala återanpassning, bör den beakta sådana faktorer som personens anknytning till den verkställande staten, frågan om huruvida han/hon anser den staten vara platsen för familjeband samt språkliga, kulturella, sociala eller ekonomiska och andra band till den verkställande staten.

(6ca) I artikel 5.2 hänvisas till den dömda personens uppfattning, som kan vara till hjälp framför allt när det gäller att tillämpa artikel 3a.2a. Orden "i synnerhet" är tänkta att även gälla fall där den dömda personens uppfattning innehåller information som kan vara relevant för tillämpningen av artikel 9. Bestämmelserna i artiklarna 3a.2a och 5.2 utgör inte skäl för vägran med hänvisning till social återanpassning.

(6cb) Rådet erkänner att Polen behöver mer tid än de övriga medlemsstaterna för att bemöta de praktiska och materiella konsekvenserna av överförandet av polska medborgare som dömts i andra medlemsstater, i synnerhet mot bakgrund av den ökade rörligheten bland polska medborgare inom Europeiska unionen. Av detta skäl har ett tillfälligt undantag vars omfattning begränsas till en period om högst fem år införts i artikel 5.4.

(6d) Detta rambeslut bör också i tillämpliga delar gälla vid verkställighet av påföljder i de fall som omfattas av artiklarna 4.6 och 5.3 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna[4]. Utan att det påverkar rådets rambeslut 2002/584/RIF innebär detta bland annat att den verkställande staten kan kontrollera att det föreligger skäl för vägran enligt artikel 9, bland annat genom att kontrollera frågan om dubbel straffbarhet om den verkställande staten har avgett en förklaring enligt artikel 7.4, som ett villkor för erkännande och verkställighet av en dom för att överväga huruvida personen bör överlämnas eller domen verkställas i fall enligt artikel 4.6 i det rambeslutet.

(7) Detta rambeslut står i överenskommelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i artikel 6 i fördraget och återspeglas i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt i kapitel VI. Ingenting i detta rambeslut bör tolkas som ett förbud att vägra verkställa ett beslut, om det finns saklig grund att tro att påföljden syftar till att straffa en person på grundval av dennes kön, ras, religion, etniska ursprung, nationalitet, språk, politiska uppfattning eller sexuella läggning eller att denna persons ställning kan skadas av något av dessa skäl.

(8) Detta rambeslut hindrar inte någon medlemsstat från att tillämpa sina konstitutionella regler om prövning i laga ordning, föreningsfrihet, tryckfrihet och yttrandefrihet i andra medier.

---

[4] EGT L 190, 18.7.2002, s. 1.

(9) Bestämmelserna i detta rambeslut bör tillämpas i överensstämmelse med rättigheten för Europeiska unionens medborgare att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier i enlighet med artikel 18 i EG-fördraget.

(10) Bestämmelserna i detta rambeslut bör tillämpas i överensstämmelse med tillämplig EG-lagstiftning, särskilt direktiv 2004/38/EG, direktiv 2003/109/EG och direktiv 2003/86/EG.

(11) När det i detta ramdirektiv hänvisas till den stat där den dömda personen "bor", betyder det den ort till vilken denne har anknytning genom hemvist och faktorer som familj samt sociala och yrkesmässiga band.

(11a) När artikel 4.1 tillämpas bör det vara möjligt att översända en dom, eller en bestyrkt kopia av den, och ett intyg till den behöriga myndigheten i den verkställande staten på ett sätt som medger en skriftlig uppteckning, till exempel med e-post eller fax, under omständigheter som möjliggör för den verkställande staten att fastställa äktheten.

(12) I de fall som avses i artikel 9.1 i skall den verkställande staten överväga möjligheten att anpassa påföljden i enlighet med artikel 8.3, innan den vägrar att erkänna och verkställa påföljden, om den innebär någon annan åtgärd än frihetsstraff.

(12a) Skälet till vägran i artikel 9.1 i kan även tillämpas i fall där personen inte befunnits skyldig till brott, trots att den behöriga myndigheten till följd av brott vidtagit någon annan frihetsberövande åtgärd än frihetsstraff.

(12b) Skälet till vägran avseende territorialitet i artikel 9.1 j bör tillämpas endast i undantagsfall och i syfte att i största möjliga utsträckning samarbeta enligt bestämmelserna i detta rambeslut, samtidigt som syftet i artikel 3.1 beaktas. Alla beslut om att tillämpa detta skäl till vägran bör grundas på en analys från fall till fall och samråd mellan de behöriga myndigheterna i den utfärdande och den verkställande staten.

(13) Den tidsgräns som avses i artikel 10.1a bör av medlemsstaterna genomföras på sådant sätt att det slutliga beslutet, inklusive förfarande vid överklagande, som grundregel bör ha slutförts inom 90 dagar.

(13a) Enligt artikel 14.1 skall specialitetsregeln, med förbehåll för undantagen enligt artikel 14.2, gälla endast om person har överförts till den verkställande staten. Artikel 14.1 är därför inte tillämplig om personen inte har överförts till den verkställande staten, till exempel om personen har flytt till den verkställande staten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel 1
Allmänna bestämmelser

Artikel 1
Definitioner

I detta rambeslut avses med

a) *dom*: ett beslut eller avgörande som fattats av en domstol i den utfärdande staten och som vunnit laga kraft och innebär att en fysisk person ådöms en påföljd,

b) *påföljd*: varje frihetsstraff eller annan frihetsberövande åtgärd som utdöms under en begränsad eller obegränsad tid på grund av en straffbar gärning efter ett straffrättsligt förfarande,

c) *utfärdande stat*: den medlemsstat där en dom i den mening som avses i detta rambeslut har avkunnats,

d) *verkställande stat*: den medlemsstat till vilken en dom har översänts för erkännande och verkställighet.

Artikel 2

Fastställande av behöriga myndigheter

1. Varje medlemsstat skall underrätta rådets generalsekretariat om vilken eller vilka myndigheter som enligt nationell lag är behöriga enligt detta rambeslut när medlemsstaten är utfärdande stat eller verkställande stat.

2. Rådets generalsekretariat skall hålla den erhållna informationen tillgänglig för alla medlemsstater och för kommissionen.

Artikel 3

Syfte

1. Syftet med detta rambeslut är att fastställa regler enligt vilka medlemsstaterna, för att underlätta en social återanpassning av den dömda personen, skall erkänna en dom och verkställa påföljden.

2. Detta rambeslut är tillämpligt om den dömda personen befinner sig i den utfärdande eller den verkställande staten.

3. Detta rambeslut är endast tillämpligt på erkännande av domar och verkställighet av påföljder i den mening som avses i rambeslutet. Om utöver påföljden böter och/eller förverkande har utdömts, men ännu inte betalats, indrivits eller verkställts, skall detta inte hindra översändandet av en dom. Erkännandet och verkställigheten av sådana beslut om böter och förverkande i en annan medlemsstat skall grundas på de tillämpliga instrumenten mellan medlemsstaterna, särskilt rådets rambeslut 2005/214/RIF av den 24 februari 2005 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff och rådets rambeslut 2005/xxx/RIF av den xx.xx.2005 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande.

4. Detta rambeslut skall inte ändra skyldigheten att respektera de grundläggande rättigheterna och de grundläggande rättsliga principerna enligt artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen.

Kapitel II

Erkännande av domar och verkställighet av påföljder

Artikel 3a

Kriterier för översändande av en dom och ett intyg till en annan medlemsstat

1. Förutsatt att den dömda personen befinner sig i den utfärdande staten eller i den verkställande staten och förutsatt att denna person gett sitt samtycke, om detta krävs enligt artikel 5, får en dom, tillsammans med ett intyg i enlighet med artikel 4, översändas till någon av följande medlemsstater:

   a) Den stat där den dömda personen är medborgare och bor.

   b) Den stat där han eller hon är medborgare och till vilken stat, som dock inte får vara den stat där han eller hon bor, den dömda personen kommer att utvisas (...) när han eller hon friges efter verkställigheten av påföljden på grund av ett utvisningsbeslut eller beslut om avlägsnande som ingick i domen eller i ett rättsligt avgörande, eller ett administrativt beslut eller någon annan åtgärd som vidtas till följd av domen.

   c) Annan medlemsstat än sådan stat som avses i a eller b, vars behöriga myndigheter samtycker till att få domen och intyget översänt till den staten.

1a. Översändandet av domen och intyget får ske när den behöriga myndigheten i den utfärdande staten, i lämpliga fall efter samråd mellan de behöriga myndigheterna i den utfärdande och den verkställande staten, är förvissad om att ett verkställande av domen av den verkställande staten skulle tjäna syftet att underlätta den dömda personens sociala återanpassning.

2. Innan domen och intyget översänds, får den behöriga myndigheten i den utfärdande staten på lämpligt sätt samråda med den behöriga myndigheten i den verkställande staten. Samråd är obligatoriskt i de fall som avses i punkt 1 c. I dessa fall skall den behöriga myndigheten i den verkställande staten utan dröjsmål underrätta den utfärdande staten om sitt beslut att samtycka eller inte samtycka till översändandet av domen.

2a. Under detta samråd får den behöriga myndigheten i den verkställande staten avge ett motiverat yttrande till den behöriga myndigheten i den utfärdande staten, enligt vilket verkställande av påföljden i den verkställande staten inte skulle tjäna syftet att underlätta den dömda personens sociala återanpassning och framgångsrika återintegrering i samhället. Om inget samråd har ägt rum får ett sådant yttrande avges utan dröjsmål när intyget och domen har översänts. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten skall ta ställning till detta yttrande och besluta om huruvida intyget skall återkallas eller ej.

3. Den verkställande staten får på eget initiativ begära att den utfärdande staten översänder domen tillsammans med intyget. Den dömda personen får också begära att de behöriga myndigheterna i den utfärdande eller den verkställande staten inleder ett förfarande enligt detta rambeslut. Framställningar som görs enligt denna punkt medför ingen skyldighet för den utfärdande staten att översända domen tillsammans med intyget.

4. När medlemsstaterna genomför detta rambeslut skall de, i synnerhet med beaktande av syftet att underlätta att underlätta den dömda personens återanpassning, anta bestämmelser som skall ligga till grund för deras behöriga myndigheter när dessa fattar beslut om att samtycka eller inte samtycka till översändandet av domen och intyget i fall enligt artikel 3a.1 c.

5. Varje medlemsstat får, antingen när detta rambeslut antas eller därefter, till rådets generalsekretariat anmäla att dess förhandssamtycke enligt punkt 1c inte skall krävas för översändande av domen och intyget i förbindelserna med andra medlemsstater som gjort samma anmälan

   a) om den dömda personen bor och sedan minst fem år är stadigvarande lagligt bosatt i den verkställande staten och kommer att få ha kvar sitt permanenta uppehållstillstånd i den staten, och/eller

   b) om den dömda personen, i andra fall än dem som avses i punkt 1 a och b, är medborgare i den verkställande staten.

I de fall som avses i a skall permanent uppehållstillstånd betyda att den berörda personen

– är berättigad till permanent uppehållstillstånd i den berörda medlemsstaten i överensstämmelse med nationell lagstiftning om genomförande av gemenskapslagstiftning som antagits på grundval av artiklarna 18, 40, 44 och 52 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, eller

– har ett giltigt uppehållstillstånd som stadigvarande bosatt eller långtidsbosatt i den berörda medlemsstaten i överensstämmelse med nationell lagstiftning om genomförande av gemenskapslagstiftning som antagits på grundval av artikel 63 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen eller, när det gäller medlemsstater på vilka denna gemenskapslagstiftning är tillämplig, i enlighet med nationell lagstiftning, när det gäller medlemsstater på vilka denna gemenskapslagstiftning inte är tillämplig.

Artikel 4

Översändande av domen och intyget

1. Domen, eller en bestyrkt kopia av den, tillsammans med intyget skall av den behöriga myndigheten i den utfärdande staten översändas direkt till den behöriga myndigheten i den verkställande staten, på ett sätt som lämnar en skriftlig uppteckning under omständigheter som möjliggör för den verkställande staten att fastställa äktheten. Originalet av domen, eller en bestyrkt kopia av den, och originalet av intyget skall på begäran översändas till den verkställande staten. All officiell kommunikation skall också ske direkt mellan de nämnda behöriga myndigheterna.

2. Intyget, för vilket ett standardformulär återges i bilaga A, skall vara undertecknat av den behöriga myndigheten i den utfärdande staten, vilken också skall intyga att dess innehåll är korrekt.

3. Den utfärdande staten skall översända domen tillsammans med intyget till endast en verkställande stat åt gången.

4. Om den behöriga myndigheten i den verkställande staten inte är känd av den behöriga myndigheten i den utfärdande staten, skall den sistnämnda vidta alla nödvändiga efterforskningar för att erhålla information från den verkställande staten, inklusive via kontaktpunkterna i det europeiska rättsliga nätverk som inrättades genom rådets gemensamma åtgärd 98/428/RIF[5].

5. Om en myndighet i den verkställande staten tar emot en dom tillsammans med ett intyg och inte är behörig att erkänna denna och vidta de åtgärder som krävs för att verkställa den, skall den på eget initiativ översända domen tillsammans med intyget till den behöriga myndigheten och underrätta den behöriga myndigheten i den utfärdande staten om detta.

Artikel 5

Underrättelse till den dömda personen och dennes uppfattning

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1a, får en dom tillsammans med ett intyg endast överlämnas till den verkställande staten för erkännande och verkställighet av påföljden med den dömda personens samtycke i enlighet med den utfärdande statens lagstiftning.

1a. Den dömda personens samtycke skall inte krävas, när domen tillsammans med intyget översänds

a) till den stat där denne bor,

b) till den stat till vilken den dömda personen kommer att utvisas när han eller hon väl är frigiven efter verkställigheten av påföljden på grund av ett utvisningsbeslut eller beslut om avlägsnande som ingick i domen eller i ett rättsligt avgörande eller ett administrativt beslut eller någon annan åtgärd som vidtas till följd av domen,

c) till den stat till vilken han eller hon har flytt eller på annat sätt återvänt inför ett stundande straffrättsliga förfarande mot honom eller henne i den utfärdande staten eller efter en fällande dom i den staten.

---

[5] EGT L 191, 7.7.1998, s. 4.

2. I alla de fall där personen fortfarande befinner sig i den utfärdande staten skall denne ges tillfälle att muntligen eller skriftligen uttrycka sin uppfattning. Om den utfärdande staten anser det nödvändigt på grund av den dömda personens ålder eller fysiska eller psykiska tillstånd, skall hans eller hennes juridiska ombud ges tillfälle att yttra sig.

Den dömde personens uppfattning skall beaktas när frågan om översändande av domen tillsammans med intyget avgörs. Om personen har använt sig av den möjlighet som föreskrivs i denna punkt, skall den dömda personens uppfattning framföras till den verkställande staten, i synnerhet med hänsyn till artikel 3a.2a. Om personen har framfört sin uppfattning muntligen, skall den utfärdande staten se till att den verkställande staten har tillgång till den skriftliga uppteckningen av denna.

3. Den behöriga myndigheten i den utfärdande staten skall underrätta den dömda personen, på ett språk som han eller hon förstår, om att den har beslutat att översända domen tillsammans med intyget med hjälp av det standardformulär som anges i bilagan. Om den dömda personen befinner sig i den verkställande staten när detta beslut fattas, skall formuläret översändas till den verkställande staten, som skall underrätta personen om detta.

4. Punkt 1a a skall inte tillämpas på Polen som utfärdande och verkställande stat i de fall där domen har utfärdats innan fem år har förflutit räknat från det datum som anges i artikel 21.1. Polen får när som helst anmäla till rådets generalsekretariat att landet inte längre kommer att använda sig av detta undantag.

Artikel 6

(...)

Artikel 7

Dubbel straffbarhet

1. Följande brott skall enligt detta rambeslut och utan kontroll av dubbel straffbarhet medföra erkännande av en dom och verkställighet av den utdömda påföljden, förutsatt att de är straffbara i den utfärdande staten och kan leda till frihetsstraff eller frihetsberövande åtgärd under en längsta tid av minst tre år, enligt deras definition i den utfärdande statens lagstiftning:

   – Deltagande i en kriminell organisation.

   – Terrorism.

   – Människohandel.

   – Sexuellt utnyttjande av barn samt barnpornografi.

   – Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen.

   – Olaglig handel med vapen, ammunition och sprängämnen.

   – Mutbrott.

   – Bedrägeri, inbegripet bedrägeri som riktar sig mot Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen enligt konventionen av den 26 juli 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen[6].

   – Tvätt av vinning av brott.

   – Penningförfalskning, inklusive förfalskning av euron.

---

[6] EGT C 316, 27.11.1995, s. 49.

– IT-brottslighet.

– Miljöbrott, inbegripet olaglig handel med hotade djurarter och hotade växtarter och växtsorter.

– Hjälp till olovlig inresa och olovlig vistelse.

– Mord, grov misshandel.

– Olaglig handel med mänskliga organ och vävnader.

– Människorov, olaga frihetsberövande och tagande av gisslan.

– Rasism och främlingsfientlighet.

– Organiserad stöld eller väpnat rån.

– Olaglig handel med kulturföremål, inbegripet antikviteter och konstverk.

– Svindleri.

– Beskyddarverksamhet och utpressning.

– Förfalskning och piratkopiering.

– Förfalskning av administrativa dokument och handel med sådana förfalskningar.

– Förfalskning av betalningsmedel.

– Olaglig handel med hormonpreparat och andra tillväxtsubstanser.

– Olaglig handel med nukleära och radioaktiva ämnen.

– Handel med stulna fordon.

– Våldtäkt.

– Mordbrand.

– Brott som omfattas av den internationella brottmålsdomstolens behörighet.

– Kapning av flygplan och fartyg.

– Sabotage.

2. Rådet får när som helst, med enhällighet och efter att ha hört Europaparlamentet enligt artikel 39.1 i fördraget, besluta att lägga till andra kategorier av brott i förteckningen i punkt 1. Rådet skall på grundval av den rapport som det erhåller i enlighet med artikel 21.4 i detta rambeslut pröva om förteckningen skall utvidgas eller ändras.

3. För andra brott än dem som omfattas av punkt 1 får den verkställande staten låta erkännande av domen och verkställighet av påföljden bero på om de gärningar som föranleder domen utgör ett brott enligt den verkställande statens lagstiftning, oavsett brottsrekvisit eller brottets rättsliga rubricering.

4. Varje medlemsstat får vid tidpunkten för rambeslutets antagande eller senare genom en förklaring till rådets generalsekreterare ange att den inte kommer att tillämpa punkt 1. En sådan förklaring får när som helst återkallas. Förklaringar eller återkallanden av dessa skall offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 8

Erkännande av domen och verkställighet av påföljden

1. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten skall erkänna en dom som har översänts i enlighet med artikel 3a och i enlighet med förfarandet i artikel 4 och omedelbart vidta alla åtgärder som krävs för verkställighet av påföljden, såvida inte den behöriga myndigheten beslutar att åberopa något av de skäl för att vägra erkännande eller verkställighet som anges i artikel 9.

2. Om påföljdens längd är oförenlig med den verkställande statens lagstiftning, får den behöriga myndigheten i den verkställande staten endast besluta att anpassa påföljden, om påföljden överstiger den strängaste påföljd som föreskrivs för liknande brott enligt den nationella lagstiftningen. Den anpassade påföljden får inte understiga den strängaste påföljd som föreskrivs för liknande brott enligt den verkställande statens nationella lagstiftning.

3. Om påföljdens art är oförenlig med den verkställande statens lagstiftning, får den behöriga myndigheten i denna stat anpassa påföljden till ett straff eller en åtgärd som i dess egen lagstiftning föreskrivs för liknande brott. Ett sådant straff eller en sådan åtgärd skall så nära som möjligt motsvara den påföljd som utdömts i den utfärdande staten, vilket innebär att påföljden inte kan omvandlas till bötesstraff.

4. Den anpassade påföljden får inte genom sin art eller strafflängd skärpa den påföljd som utdömts i den utfärdande staten.

Artikel 9

Skäl för att inte erkänna en dom och verkställa en påföljd

1. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten får vägra att erkänna domen och verkställa påföljden, om

   a) det intyg som avses i artikel 4 är ofullständigt eller uppenbarligen inte överensstämmer med domen och inte har kompletterats eller rättats till inom en rimlig tidsfrist som har fastställts av den verkställande myndigheten,

ab) de kriterier som fastställs i artikel 3a.1 inte är uppfyllda,

ac) verkställigheten av påföljden skulle strida mot principen *ne bis in idem*,

b) domen, i ett fall enligt artikel 7.3 och, om den verkställande staten har lämnat en förklaring enligt artikel 7.4, i ett fall enligt artikel 7.1, avser gärningar som inte skulle utgöra ett brott enligt den verkställande statens lagstiftning; när det gäller skatter och andra avgifter, tullar och valutatransaktioner får dock verkställigheten av domen inte vägras av det skälet att den verkställande medlemsstatens lagstiftning inte föreskriver samma typ av skatter eller avgifter eller att den inte innehåller samma slags bestämmelser om skatter och andra avgifter, tullar och valutatransaktioner som den utfärdande medlemsstatens lagstiftning,

c) verkställigheten av påföljden har preskriberats enligt den verkställande statens lagstiftning,

cb) det enligt lagen i den verkställande staten föreligger immunitet, som gör det omöjligt att verkställa beslutet,

d) påföljden har ådömts en person som enligt lagen i den verkställande staten på grund av sin ålder inte kan göras straffrättsligt ansvarig för de gärningar som domen avser,

e) mindre än sex månader av strafftiden återstår att avtjänas vid den tidpunkt då domen tas emot av den behöriga myndigheten i den verkställande staten,

f) domen meddelades i personens frånvaro, såvida det inte i intyget anges att personen kallats personligen eller via en företrädare med behörighet enligt den utfärdande statens nationella lagstiftning underrättats om tid och plats för de rättsliga förfaranden som ledde till att domen meddelades i personens frånvaro eller att personen har meddelat en behörig myndighet att han eller hon inte bestrider saken,

g) den verkställande staten innan ett beslut fattas i enlighet med artikel 10.1 gör en framställning i enlighet med artikel 14.3 och den utfärdande staten i enlighet med artikel 14.2 g inte samtycker till att den berörda personen lagförs, döms eller på annat sätt berövas sin frihet i den verkställande staten för något annat brott som begicks före överförandet än det brott som överförandet avser,

h) (...)

i) den påföljd som ådömts omfattar en åtgärd som innebär psykiatrisk vård eller hälso- och sjukvård eller annan frihetsberövande åtgärd som, trots artikel 8.3, inte kan verkställas av den verkställande staten i enlighet med rättssystemen eller hälso- och sjukvårdssystemen i denna stat,

j) domen avser straffbara gärningar som enligt den verkställande statens lagstiftning anses ha begåtts helt eller till stor eller väsentlig del inom dess territorium eller på en plats som kan likställas med dess territorium.

1a. Ett beslut enligt punkt 1 j i denna artikel om brott som till en del har begåtts inom den verkställande statens territorium eller på en plats som kan likställas med dess territorium, skall fattas av den behöriga myndighet som avses i punkt 2 under exceptionella omständigheter och från fall till fall, med beaktande av de särskilda omständigheterna i fallet, särskilt av om brottet till stor eller väsentlig del har begåtts i den utfärdande medlemsstaten.

2. Vid fall enligt punkt 1 a, ab, ac, f, i och j skall den behöriga myndigheten i den verkställande staten, innan den fattar ett beslut om att inte erkänna domen och verkställa påföljden, på lämpligt sätt samråda med den behöriga myndigheten i den utfärdande staten och i tillämpliga fall anmoda denna att utan dröjsmål tillhandahålla alla nödvändiga ytterligare upplysningar.

Artikel 9a

Partiellt erkännande och partiell verkställighet

1. Om den behöriga myndigheten i den verkställande staten kan överväga att partiellt erkänna domen och verkställigheten av påföljden får den, innan den beslutar att helt vägra erkännande av domen och verkställighet av påföljden, samråda med den behöriga myndigheten i den utfärdande staten för att nå fram till en överenskommelse i enlighet med punkt 2.

2. De behöriga myndigheterna i den utfärdande och den verkställande medlemsstaten får i varje enskilt fall godkänna partiellt erkännande och partiell verkställighet av en påföljd i enlighet med de villkor som de har fastställt, under förutsättning att dessa inte leder till att påföljden förlängs. Om en sådan överenskommelse saknas, skall intyget dras tillbaka.

Artikel 9b

Uppskjutande av erkännande av domen

Erkännandet av domen får uppskjutas i den verkställande staten, om det intyg som avses i artikel 4 är ofullständigt eller uppenbarligen inte överensstämmer med domen, till dess att intyget har kompletterats eller korrigerats inom en rimlig tidsfrist fastställd av den verkställande staten.

Artikel 10

Beslut om verkställighet av påföljden och tidsfrister

1. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten skall snarast möjligt besluta om huruvida den skall erkänna domen och verkställa påföljden samt underrätta den utfärdande staten om detta och om ett eventuellt beslut om att anpassa påföljden i enlighet med artikel 8.2 och 8.3.

1a. Det slutgiltiga beslutet om erkännande av domen och verkställighet av påföljden skall fattas inom 90 dagar efter det att domen och intyget har mottagits, om det inte finns skäl till uppskjutande enligt artikel 9a eller artikel 18a.3.

2. Om den behöriga myndigheten i den verkställande staten i undantagsfall inte kan hålla tidsfristen i punkt 1a, skall den utan dröjsmål på vilket sätt som helst underrätta den behöriga myndigheten i den utfärdande staten och ange skälen till förseningen och den tid som uppskattningsvis behövs för att det slutgiltiga beslutet skall fattas.

Artikel 10a

Återkallande av intyget

Den utfärdande staten får, så länge verkställigheten av påföljden i den verkställande staten inte har påbörjats, återkalla intyget från den staten och skall då uppge skälen till detta. Den verkställande staten skall efter det att intyget återkallats inte längre verkställa påföljden.

Artikel 10b

Provisoriskt anhållande

I fall där en person befinner sig i den verkställande staten får den verkställande staten, på den utfärdande statens begäran, innan domen och intyget ankommer eller före beslutet om att erkänna domen och verkställa påföljden, anhålla den dömda personen eller vidta någon annan åtgärd för att säkerställa ett den dömda personen stannar kvar på dess territorium, i avvaktan på ett beslut om erkännande av domen och verkställighet av påföljden. Påföljdens varaktighet får inte förlängas till följd av att någon period tillbringats i häkte på grund av denna punkt.

Artikel 11

Överförande av personer

1. Om den dömda personen befinner sig i den utfärdande staten, skall han eller hon överföras till den verkställande staten vid en tidpunkt som de behöriga myndigheterna i den utfärdande och den verkställande staten skall komma överens om, dock senast 30 dagar efter det att den verkställande staten har fattat det slutgiltiga beslutet om att erkänna domen och verkställa påföljden.

2. (...)

3. Om oförutsedda omständigheter hindrar att personen överförs inom den tidsfrist som anges i punkt 1, skall de behöriga myndigheterna i den utfärdande och den verkställande staten omedelbart kontakta varandra. Överförandet skall äga rum så snart dessa omständigheter inte längre föreligger. Den behöriga myndigheten i den utfärdande staten skall omedelbart informera den behöriga myndigheten i den verkställande staten och de skall komma överens om en ny tidpunkt för överförandet. I så fall skall överförandet äga rum inom tio dagar från och med den nya tidpunkt som överenskommits.

4. (...)

Artikel 12

Transitering

1. Varje medlemsstat skall, i enlighet med nationell rätt, tillåta transitering genom sitt territorium av en dömd person som överförs till den verkställande staten, förutsatt att en kopia av det intyg som avses i artikel 4 har översänts till medlemsstaten av den utfärdande staten tillsammans med framställningen om transitering. Framställningen om transitering och intyget får överföras på valfritt sätt, under förutsättning att det lämnar en skriftlig uppteckning. På begäran av den medlemsstat som skall tillåta transiteringen skall den utfärdande medlemsstaten tillhandahålla en översättning av intyget till ett av de språk, angivet i framställningen, som den medlemsstat som skall tillåta transiteringen godkänner.

1a. När den medlemsstat som anmodats att tillåta transitering mottagit en framställning om transitering, skall den informera den utfärdande staten, om den inte kan garantera att den dömda personen inte kommer att lagföras eller, med undantag för vad som förskrivs i föregående punkt, kvarhållas eller på annat sätt få sin frihet inskränkt på dess territorium för ett brott som begicks eller en påföljd som utdömdes före den dömdes utresa från den utfärdande statens territorium. I detta fall kan den utfärdande staten återkalla sin begäran.

2. Transiteringsmedlemsstaten skall meddela sitt beslut, vilket skall fattas med prioritet senast en vecka efter mottagandet av framställningen och enligt samma förfarande. Ett sådant beslut kan skjutas upp till dess att översättningen har översänts till transiteringsmedlemsstaten, om en sådan översättning krävs enligt punkt 1.

2a. Den medlemsstat som mottagit en framställning om transitering får hålla den dömda personen i fängsligt förvar endast under den tid som krävs för transitering genom dess territorium.

3. Vid transport med flyg utan planerad mellanlandning skall det inte krävas någon framställning om transitering. Om en icke planerad landning görs, skall emellertid den utfärdande medlemsstaten lämna de uppgifter som avses i punkt 1 inom 72 timmar.

Artikel 13

Lag som reglerar verkställighet

1. Verkställigheten av en påföljd skall regleras av lagen i den verkställande staten. Myndigheterna i den verkställande staten skall, om inte annat följer av punkterna 2 och 3, ha behörighet att besluta om verkställighetsförfarandena och att fastställa alla åtgärder i samband därmed, inklusive grunderna för förtida eller villkorlig frigivning.

2. Från det frihetsstraff som totalt skall avtjänas i den verkställande staten skall den behöriga myndigheten i den verkställande staten göra avdrag motsvarande hela den period av frihetsstraffet som redan avtjänats i samband med den påföljd som låg till grund för domen.

3. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten skall på begäran underrätta den behöriga myndigheten i den utfärdande staten om tillämpliga bestämmelser om eventuell förtida eller villkorlig frigivning. Den utfärdande staten kan samtycka till att tillämpa sådana bestämmelser eller den kan återkalla intyget.

4. Medlemsstaterna får fastställa att man vid beslut om förtida eller villkorlig frigivning får ta hänsyn till de bestämmelser i nationell lagstiftning som den utfärdande staten angivit enligt vilka personen är berättigad till villkorlig frigivning vid en viss tidpunkt.

Artikel 14

Specialitetsbestämmelse

1. Om inte annat följer av punkt 2, får en person som överförts till den verkställande staten enligt detta rambeslut inte lagföras, dömas eller på annat sätt berövas sin frihet för något annat brott som begicks före överförandet än det brott som överförandet avser.

2. Punkt 1 skall inte tillämpas i följande fall:

   a) Personen har haft möjlighet att lämna territoriet i den verkställande staten men har inte gjort detta inom 45 dagar efter sitt slutliga frigivande eller har återvänt till detta territorium efter att ha lämnat det.

b) Brottet kan inte leda till frihetsstraff eller frihetsberövande åtgärd.

c) Det straffrättsliga förfarandet föranleder inte tillämpning av en åtgärd som innebär att den personliga friheten inskränks.

d) Personen kan bli föremål för en icke frihetsberövande påföljd, särskilt ett bötesstraff eller en åtgärd som träder i stället för detta, även om påföljden inskränker den personliga friheten.

e) Personen har samtyckt till överföringen.

f) Personen har efter överförandet uttryckligen avstått från att utnyttja specialitetsbestämmelsen med avseende på specifika gärningar som begåtts före överförandet. Avståendet skall göras inför de behöriga rättsliga myndigheterna i den verkställande medlemsstaten och protokollföras i enlighet med denna stats nationella lagstiftning. Avståendet skall utformas så att det framgår att personen har gjort detta frivilligt och fullt medveten om följderna. Personen skall i detta syfte ha rätt till juridiskt biträde.

g) I andra fall än de som omnämns under leden a–f ovan, då den utfärdande staten ger sitt samtycke i enlighet med punkt 3.

3. En framställning om samtycke skall överlämnas till den behöriga myndigheten i den utfärdande staten med de uppgifter som anges i artikel 8.1 i rambeslut 2002/584/RIF och en översättning enligt artikel 8.2 däri. Samtycke skall ges om det föreligger en överlämningsskyldighet enligt bestämmelserna i det rambeslutet. Beslutet skall fattas senast 30 dagar efter det att framställningen har tagits emot. I de situationer som anges i artikel 5 i rambeslutet skall de garantier som föreskrivs i den artikeln lämnas av den utfärdande staten.

Artikel 15

Amnesti, nåd, omprövning av dom

1. Amnesti eller nåd får beviljas av den utfärdande staten och även av den verkställande staten.

2. Endast den utfärdande staten får fatta beslut om ansökan om omprövning av den dom varigenom den påföljd som skall verkställas enligt detta rambeslut utdömdes.

Artikel 16

Information från den utfärdande staten

1. Den behöriga myndigheten i den utfärdande staten skall omedelbart informera den behöriga myndigheten i den verkställande staten om varje beslut eller åtgärd som innebär att påföljden omedelbart eller inom en viss tid inte längre är verkställbar.

2. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten skall inställa verkställigheten av påföljden så snart den erhåller information från den behöriga myndigheten i den utfärdande staten om beslutet eller åtgärden.

Artikel 17

Information från den verkställande staten

1. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten skall på ett sätt som lämnar en skriftlig uppteckning utan dröjsmål informera den behöriga myndigheten i den utfärdande staten

   a) om att domen och intyget översänds till den behöriga myndighet som är ansvarig för domens verkställighet i enlighet med artikel 4.5,

   aa) om att det i praktiken är omöjligt att verkställa påföljden på grund av att den dömda personen, efter det att intyget och domen har överförts till den verkställande staten, inte kan påträffas på den verkställande statens territorium; i detta fall skall den verkställande staten inte ha någon skyldighet att verkställa påföljden,

   ab) om det slutliga beslutet att erkänna domen och verkställa påföljden, inbegripet dess datum,

   b) om ett beslut att i enlighet med artikel 9 inte erkänna domen och verkställa påföljden samt om skälen till beslutet,

   c) om ett beslut att anpassa påföljden enligt artikel 8.2 eller 8.3 samt om skälen till beslutet,

d) om ett beslut att inte verkställa påföljden av de skäl som anges i artikel 15.1 samt om skälen till beslutet,

e) om början och slutet på perioden med villkorlig frigivning, om detta anges i intyget av den utfärdande staten,

f) om att den dömda personen har rymt från fängelset innan verkställandet av påföljden fullföljts,

g) om att påföljden har verkställts, så snart detta skett.

Artikel 18

Följder av överförande av den dömda personen

1. Om inte annat följer av punkt 2, får den utfärdande staten inte fullfölja verkställigheten av påföljden, när verkställigheten har inletts i den verkställande staten.

2. Rätten att verkställa påföljden skall återgå till den utfärdande staten, när denna har underrättats av den verkställande staten om att påföljden delvis inte har verkställts i enlighet med artikel 17.1 f.

Artikel 18a

Språk

1. Intyget, för vilket ett standardformulär återges i bilagan, skall översättas till det officiella språket eller ett av de officiella språken i den verkställande staten. Varje medlemsstat kan i samband med rambeslutets antagande eller vid en senare tidpunkt i en förklaring, som skall deponeras hos rådets generalsekretariat, förklara att den kommer att godta en översättning till ett eller flera andra av de officiella språken i unionens institutioner.

2. Om inte annat följer av punkt 3 nedan, skall ingen översättning av domen krävas.

3. Varje medlemsstat kan i samband med rambeslutets antagande eller vid en senare tidpunkt i en förklaring, som skall deponeras hos rådets generalsekretariat, förklara att den som verkställande stat, i de fall där den anser att intygets innehåll är otillräckligt för att besluta om verkställighet av påföljden, omedelbart efter att ha mottagit domen eller intyget kan begära att domen eller väsentliga delar av domen åtföljs av en översättning till det officiella språket eller ett av de officiella språken i den verkställande medlemsstaten eller till ett eller flera andra officiella språk i unionens institutioner. En sådan begäran skall vid behov göras efter samråd mellan de behöriga myndigheterna i den utfärdande och den verkställande staten om vilka väsentliga delar av domen som skall översättas.

   Beslutet om erkännande av domen och verkställighet av påföljden kan skjutas upp till dess att översättningen har översänts av den utfärdande staten till den verkställande staten eller, om den verkställande staten beslutar att översätta domen på egen bekostnad, till dess att översättningen har erhållits.

Artikel 19

Kostnader

Den verkställande staten skall stå för kostnader i samband med tillämpningen av detta rambeslut, utom för kostnaderna för överförandet av personen till den verkställande staten och sådana kostnader som uteslutande uppkommer på den utfärdande statens territorium.

Artikel 19a

Verkställighet av påföljder till följd av en europeisk arresteringsorder

Utan att det påverkar bestämmelserna i rambeslut 2002/584/RIF skall bestämmelserna i det här rambeslutet i tillämpliga delar, i den utsträckning som de är förenliga med bestämmelserna enligt rambeslut 2002/584/RIF, gälla verkställighet av påföljder i de fall där en medlemsstat åtar sig att verkställa påföljden i fall enligt artikel 4.6 i rambeslut 2002/584/RIF eller där den i enlighet med artikel 5.3 i rambeslut 2002/584/RIF har ställt som villkor att personen måste återsändas för att avtjäna påföljden i den berörda medlemsstaten så att strafflöshet för den dömde undviks.

Kapitel III
Slutbestämmelser

Artikel 20
Förhållande till andra avtal och överenskommelser

1. Utan att det påverkar tillämpningen av dessa instrument mellan medlemsstater och tredjestater eller den tillfälliga tillämpningen av dessa enligt artikel 20a, skall detta rambeslut från och med [datum införs senare] ersätta motsvarande bestämmelser i följande konventioner som tillämpas vid förbindelserna mellan medlemsstaterna:

   – Den europeiska konventionen om överförande av dömda personer av den 21 mars 1983 och tilläggsprotokollet till denna av den 18 december 1997.

   – Den europeiska konventionen om brottmålsdoms internationella rättsverkningar av den 28 maj 1970.

   – Avdelning III, kapitel 5, i konventionen av den 19 juni 1990 om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna.

   – Konventionen mellan Europeiska gemenskapernas medlemsstater om verkställighet av utländska domar i brottmål av den 13 november 1991.

2. Medlemsstaterna får även fortsatt tillämpa de bilaterala eller multilaterala avtal eller andra överenskommelser som gäller vid tidpunkten för antagandet av detta rambeslut, förutsatt att dessa gör det möjligt att utöka eller bredda målen för detta rambeslut och att de bidrar till att ytterligare förenkla och underlätta förfarandena för verkställighet av påföljder.

3. Medlemsstaterna får ingå bilaterala eller multilaterala avtal eller överenskommelser efter det att detta rambeslut har trätt i kraft, förutsatt att dessa avtal eller överenskommelser gör det möjligt att utöka eller bredda målen för detta rambeslut och att de bidrar till att ytterligare förenkla och underlätta förfarandena för verkställighet av påföljder.

4. Medlemsstaterna skall inom tre månader efter det att detta rambeslut har trätt i kraft underrätta rådet och kommissionen om de gällande avtal och överenskommelser som avses i punkt 2 vilka de vill fortsätta att tillämpa. Medlemsstaterna skall också inom tre månader efter undertecknandet underrätta rådet och kommissionen om eventuella nya avtal eller överenskommelser enligt punkt 3.

Artikel 20a

Övergångsbestämmelse

1. Framställningar som mottagits före det datum som avses i artikel 21.1 skall även i fortsättningen behandlas i enlighet med befintliga rättsliga instrument om överförande av dömda personer. Framställningar som tas emot efter detta datum skall omfattas av de regler som antas av medlemsstaterna i enlighet med detta rambeslut.

2. Varje medlemsstat får dock när rådet antar detta rambeslut avge en förklaring, där den anger att den, i de fall då den lagakraftvunna domen utfärdats före en av medlemsstaten angiven tidpunkt, som utfärdande och verkställande medlemsstat kommer att fortsätta att tillämpa de befintliga rättsliga instrument om överföring av dömda personer som är tillämpliga för datumet i artikel 21.1. Om en sådan förklaring har avgetts, skall dessa instrument gälla i sådana fall för alla medlemsstater oavsett om de har avgett samma förklaring eller ej. Ifrågavarande tidpunkt får inte vara senare än den ...*. Denna förklaring skall offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning. Den kan återkallas när som helst.

3. (...)

Artikel 21

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta rambeslut senast den ...*.

2. Medlemsstaterna skall till rådets generalsekretariat och kommissionen överlämna texten till de bestämmelser genom vilka skyldigheterna enligt detta rambeslut införlivas med deras nationella lagstiftning. På grundval av en rapport som kommissionen utarbetar med hjälp av denna information skall rådet senast den ...** bedöma i vilken utsträckning medlemsstaterna har följt bestämmelserna i detta rambeslut.

---

* Tre år efter det att detta rambeslut har trätt i kraft.

* Tre år efter det att detta rambeslut har trätt i kraft.

** Fyra år efter det att detta rambeslut har trätt i kraft.

3. Rådets generalsekretariat skall underrätta medlemsstaterna och kommissionen om de förklaringar eller underrättelser som lämnas i enlighet med artikel 3a.5 och artikel 18a.1 eller 18a.3.

3a. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 35.7 i fördraget skall en medlemsstat, som vid tillämpningen av artikel 19a i rambeslutet erfarit upprepade svårigheter, utan att dessa har lösts genom bilaterala samråd, underrätta rådet och kommissionen om sina svårigheter. Kommissionen skall på grundval av denna underrättelse och all annan tillgänglig information om denna, upprätta en rapport åtföljd av eventuella initiativ som den finner lämpliga i syfte att avhjälpa dessa svårigheter.

4. Senast den ...* skall kommissionen utarbeta en rapport på grundval av den mottagna informationen och komplettera denna med sådana initiativ som den finner lämpliga. Rådet skall på grundval av (...) rapporter och initiativ från kommissionen se över detta rambeslut, särskilt artikel 19a, för att överväga om den skall ersättas av mer specifika bestämmelser.

Artikel 22

Ikraftträdande

Detta rambeslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.

Utfärdat i

På rådets vägnar

Ordförande

* Fem år efter det att detta rambeslut har trätt i kraft.

INTYG

enligt artikel 4 i rådets rambeslut .../.../RIF[+] om

tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar

avseende frihetsstraff eller frihetsberövande åtgärder i syfte att

verkställa dessa domar i Europeiska unionen[11]

a)

* Utfärdande stat:
* Verkställande stat:

b) Den domstol som har utfärdat den lagakraftvunna domen om utdömande av påföljden:

Officiellt namn:

Domen meddelades den (ange datum: dd-mm-åååå):

Domen vann laga kraft den (ange datum: dd-mm-åååå):

Domens referensnummer (i förekommande fall):

c) Information om den myndighet som kan kontaktas för frågor om intyget:

1. Typ av myndighet: Kryssa för tillämplig ruta:

□ Central myndighet.

□ Domstol.

□ Annan myndighet.

[+] EUT: För in numret på detta rambeslut.

[11] "Detta intyg måste skrivas på eller översättas till något av den verkställande medlemsstatens officiella språk eller något annat språk som godtas av denna stat."

2. Kontaktuppgifter för den myndighet som avses i punkt 1 ovan:

Officiellt namn:

Adress:

Tfn (landsnummer) (riktnummer):

Fax (landsnummer) (riktnummer):

E-postadress (om sådan finns):

3. Språk för kontakter med myndigheten:

4. Uppgifter om den person/de personer som skall kontaktas för ytterligare information för verkställighet av domen eller för överenskommelse om överförandeförfaranden (namn, titel/grad, tfn, fax och e-postadress), om andra än i punkt 2:

d) [utgår]

e) [utgår]

f) Uppgifter om den person som har ådömts påföljden:

Namn:

Samtliga förnamn:

Namn som ogift, i tillämpliga fall:

Alias, i tillämpliga fall:

Kön:

Nationalitet:

ID-nummer eller socialförsäkringsnummer (i förekommande fall):

Födelsedatum:

Födelseort:

Senast kända adress/bostad:

Språk som personen förstår (om detta/dessa är känt/kända):

Den dömda personen befinner sig

□ i den utfärdande staten och skall överföras till den verkställande staten

□ i den verkställande staten och verkställigheten skall ske i den staten

Kompletterande information som skall lämnas om den är tillgänglig och om så är lämpligt:

1. Personens foto och fingeravtryck och/eller uppgift om vilken person som skall kontaktas för att erhålla informationen:

2. Typ och referensnummer för den dömda personens identitetskort eller pass:

3. Typ och referensnummer för den dömda personens uppehållstillstånd:

4. Andra relevanta uppgifter om den dömda personens familjemässiga, sociala eller yrkesmässiga band till den verkställande staten:

g) Framställning från den utfärdande staten om provisoriskt anhållande (om den dömda personen befinner sig i den verkställande staten):

□ Den utfärdande staten gör en framställning till den verkställande staten om att denna skall anhålla den dömda personen eller vidta andra åtgärder för att säkerställa att den dömda personen hålls kvar på dess territorium i avvaktan på ett beslut om erkännande och verkställighet av påföljden.

□ Den utfärdande staten har redan gjort en framställning till den verkställande staten om att denna skall anhålla den dömda personen eller vidta andra åtgärder för att säkerställa att den dömda personen hålls kvar på dess territorium i avvaktan på ett beslut om erkännande och verkställighet av påföljden. (Om tillämpligt och tillgängligt) Namn på den myndighet i den verkställande staten som har fattat beslutet om framställningen om anhållande av personen:

h) Uppgifter om eventuell tidigare europeisk arresteringsorder (EAW):

□ En EAW har utfärdats i syfte att verkställa ett fängelsestraff eller frihetsberövande skyddsåtgärd och den verkställande staten åtar sig att verkställa påföljden eller den frihetsberövande åtgärden (artikel 4.6 i rambeslutet om EAW).

Datum för utfärdandet av EAW och, i förekommande fall, referensnumret:

Namn på den myndighet som utfärdade EAW:
Datum för beslut om verkställighet och, i förekommande fall, referensnumret:

Namn på den myndighet som utfärdade beslutet om verkställande av påföljden:

□ En EAW har utfärdats i syfte att åtala en person som är medborgare eller bosatt i den verkställande staten och den verkställande staten har utlämnat personen på villkor att personen skall återsändas till den verkställande staten för att där avtjäna det fängelsestraff eller den frihetsberövande åtgärd som utdömts i den utfärdande medlemsstaten (artikel 5.3 i rambeslutet om EAW).
Datum för beslutet om att utlämna personen:
Namn på den myndighet som beslutade om utlämningen:
Beslutets referensnummer (i förekommande fall):
Datum för utlämning av personen (i förekommande fall):

i) Skäl för översändande av domen och intyget (om ruta h redan har fyllts i behöver denna ruta inte fyllas i).

Domen och intyget översänds till den verkställande staten, eftersom den utfärdande myndigheten är förvissad om att verkställighet av påföljden i den verkställande staten skulle tjäna syftet att underlätta den dömda personens sociala återanpassning och på grund av följande:

□ a) Den verkställande staten är den stat i vilken den dömda personen är medborgare och i vilken personen i fråga är bosatt.

□ b) Den verkställande staten är den stat där den dömda personen är medborgare och till vilken den dömda personen kommer att utvisas när han eller hon friges efter verkställigheten av påföljden på grund av ett utvisningsbeslut eller beslut om avlägsnande som ingick i domen eller i ett rättsligt avgörande eller ett administrativt beslut eller någon annan åtgärd som vidtas till följd av domen. Om utvisningsbeslutet eller beslutet om avlägsnande inte ingår i domen, ange namnet på den myndighet som utfärdade beslutet, datum för utfärdandet samt, i förekommande fall, referensnumret:

□ c) Den verkställande staten är en annan stat än en stat som avses i a eller b, vars behöriga myndighet samtycker till att få domen och intyget översända till den staten.

□ d) Den verkställande staten har gjort en anmälan enligt artikel 3a.5 i rambeslutet, och

- □ det bekräftas att, såvitt den utfärdande statens behöriga myndighet vet, den dömda personen bor och sedan minst fem år är stadigvarande lagligt bosatt i den verkställande staten och kommer att ha kvar sitt permanenta uppehållstillstånd i den staten, eller
- □ det bekräftas att den dömda personen är medborgare i den verkställande staten.

j) Dom om utdömande av påföljden:

1. Domen omfattar sammanlagt ... brott.

   En sammanfattning av fakta och en beskrivning av omständigheterna när brottet/brotten begicks, inklusive tid och plats och det sätt på vilket den dömda personen var delaktig:

   Brottets eller brottens beskaffenhet, brottsrubricering och den tillämpliga lagbestämmelse som domen grundar sig på:

2. Om de(t) brott som anges under punkt 1 ovan utgör ett eller flera av följande brott – enligt definition i den utfärdande statens lagstiftning – som i den utfärdande staten är belagda med ett maximalt frihetsstraff på minst tre år, bekräfta detta genom kryss i tillämplig(a) ruta(or):

   - □ Deltagande i en kriminell organisation.
   - □ Terrorism.
   - □ Människohandel.
   - □ Sexuellt utnyttjande av barn samt barnpornografi.
   - □ Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen.
   - □ Olaglig handel med vapen, ammunition och sprängämnen.
   - □ Korruption.
   - □ Bedrägeri, inbegripet bedrägeri som riktar sig mot Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen enligt konventionen av den 26 juli 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen.
   - □ Tvätt av vinning av brott.
   - □ Penningförfalskning, inklusive förfalskning av euron.
   - □ IT-brottslighet.

- □ Miljöbrott, inbegripet olaglig handel med hotade djurarter och hotade växtarter och växtsorter.
- □ Hjälp till olovlig inresa och olovlig vistelse.
- □ Mord, grov misshandel.
- □ Olaglig handel med mänskliga organ och vävnader.
- □ Människorov, olaga frihetsberövande och tagande av gisslan.
- □ Rasism och främlingsfientlighet.
- □ Organiserad stöld eller väpnat rån.
- □ Olaglig handel med kulturföremål, inbegripet antikviteter och konstverk.
- □ Svindleri.
- □ Beskyddarverksamhet och utpressning.
- □ Förfalskning och piratkopiering.
- □ Förfalskning av administrativa dokument och handel med sådana förfalskningar.
- □ Förfalskning av betalningsmedel.
- □ Olaglig handel med hormonpreparat och andra tillväxtsubstanser.
- □ Olaglig handel med nukleära och radioaktiva ämnen.
- □ Handel med stulna fordon.
- □ Våldtäkt.
- □ Mordbrand.
- □ Brott som omfattas av den internationella brottmålsdomstolens behörighet.
- □ Kapning av flygplan eller fartyg.
- □ Sabotage.

3. Om de(t) brott som anges i punkt 1 ovan inte omfattas av punkt 2 eller om domen och intyget översänds till en medlemsstat som har förklarat att den kommer att göra en kontroll av dubbel straffbarhet (artikel 7.4 i rambeslutet), lämna en fullständig beskrivning av brottet/brotten i fråga:

4. [Utgår]

k) Uppgifter om domen om utdömande av påföljd:

1. Ange om domen meddelats som utevarodom:
   - □ Nej.
   - □ Ja, och det bekräftas att
     - □ personen personligen eller via en enligt den utfärdande statens nationella lagstiftning behörig representant informerades om tid och plats för den förhandling som ledde till beslutet i personens frånvaro, eller
     - □ personen har meddelat en behörig myndighet att han/hon inte bestrider beslutet.

2. Uppgifter om påföljdens varaktighet:
   - 2.1 Påföljdens totala varaktighet (i dagar):
   - 2.2 Hela den period av frihetsstraffet som redan har avtjänats i samband med den påföljd för vilken domen meddelats (i dagar): ..... till och med den (ange datum då beräkningen gjordes: dd-mm-åååå):
   - 2.3 Antal dagar som skall frånräknas påföljdens sammanlagda varaktighet av andra skäl än de som anges i punkt 2.2 (t.ex. amnesti, nåd eller benådningar som redan har beviljats avseende påföljden):..... till och med den (ange datum då beräkningen gjordes: dd-mm-åååå):
   - 2.4 Datum när strafftiden löper ut i den utfärdande staten
     - □ Inte tillämpligt eftersom personen för närvarande inte är frihetsberövad
     - □ Personen är för närvarande frihetsberövad och påföljden förväntas, enligt den utfärdande statens lagstiftning, ha avtjänats fullt ut den (ange datum: dd-mm-åååå)[12]:

3. Påföljdens art:
   - □ Fängelsestraff
   - □ Åtgärd som medför frihetsberövande (ange vilken):

[12] "*För här in tidpunkten för när påföljden förväntas ha avtjänats fullt ut (utan att beakta möjligheten till någon form av förtida och/eller villkorlig frigivning) om personen skulle förbli i den utfärdande staten.*"

l) Uppgifter om förtida eller villkorlig frigivning:

1. Enligt den utfärdande statens lagstiftning är den dömda personen berättigad till förtida eller villkorlig frigivning efter att ha avtjänat
   - □ hälften av påföljden
   - □ två tredjedelar av påföljden
   - □ annan del av påföljden (ange vilken)

2. Den utfärdande myndigheten begär att få uppgifter om
   - □ de tillämpliga bestämmelserna i den verkställande statens lagstiftning om förtida eller villkorlig frigivning av den dömda personen
   - □ början och slutet på perioden för förtida eller villkorlig frigivning

m) Personens synpunkter:

1. □ Personen har inte kunnat höras, eftersom han eller hon redan befinner sig i den verkställande staten.

2. □ Personen befinner sig i den utfärdande staten och
   - a) □ har begärt överföring av domen och intyget
     - □ har samtyckt till överföringen av domen och intyget
     - □ har inte samtyckt till överföringen av domen och intyget (ange skäl):
   - b) □ Den dömda personens uppfattning bifogas.
     - □ Den dömda personens uppfattning har redan översänts till den verkställande staten (ange datum: dd-mm-åååå):

n) Andra relevanta omständigheter i ärendet (frivillig information):

o) Slutliga uppgifter

Texten till domen/domarna bifogas intyget[13].

Underskrift av den myndighet som utfärdar intyget och/eller dess företrädare, vilken intygar att innehållet i intyget är korrekt:

Namn:

Befattning (titel/grad):

Datum:

Officiell stämpel (i förekommande fall)

[13] "*Den utfärdande myndigheten måste bifoga alla de domar som gäller målet vilka krävs för att all information om den lagakraftvunna dom som skall verkställas skall vara tillgänglig. Även eventuella tillgängliga översättningar av domen/domarna får bifogas*".

UNDERRÄTTELSE TILL DEN DÖMDA PERSONEN

Ni underrättas härmed om ... (den utfärdande statens behöriga myndighets) beslut att överföra ... (den utfärdande statens behöriga domstols) dom av den ... (datum för domen) ... (referensnummer, om tillämpligt) till ... (verkställande stat) för erkännande och verkställighet av den däri ådömda påföljden i enlighet med nationell lagstiftning för genomförande av rådets rambeslut (.../.../RIF) av den (...)[14] om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende frihetsstraff eller frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa domar i Europeiska unionen, EUT ...

Påföljdens verkställighet kommer att regleras av lagstiftningen i ... (verkställande stat). Myndigheterna i den staten kommer att ha behörighet att besluta om verkställighetsförfarandena och att fastställa alla åtgärder i samband därmed, inklusive grunderna för förtida eller villkorlig frigivning.

Den behöriga myndigheten i ... (verkställande stat) måste göra avdrag motsvarande hela den period av frihetsstraffet som redan avtjänats i samband med påföljden från det frihetsstraff som totalt skall avtjänas. Den behöriga myndigheten i ... (verkställande stat) får endast anpassa påföljden, om denna till sin längd eller art är oförenlig med denna stats lagstiftning. Den anpassade påföljden får inte till sin art eller varaktighet skärpa den påföljd som utdömts i ... (utfärdande stat).

_____

[14] EUT: För in rambeslutets nummer och datum.

Följande uttalande från rådet skall införas i samband med återanpassningssyftet i detta rambeslut:

Rådet som är medvetet om att en lyckad återanpassning av den dömda personen i en stat med vilken han eller hon har de tätaste banden är det grundläggande syftet med detta rambeslut, vilket uttryckligen anges i dess artikel 3 och även bekräftas i ingressen, och som är enigt om att det ömsesidiga förtroendet mellan medlemsstaterna inte nödvändiggör ett införande av ett ytterligare skäl för avslag grundat på en oförenlighet mellan erkännandet av domen och återanpassningssyftet, framhåller att detta syfte bör vara en faktor av största vikt för den utfärdande staten varje gång ett beslut om behov av översändande av domen och intyget till den verkställande staten fattas.

_____